

(המשך מעמוד 6)

השנה, את כל תצורות הצמיגים בארץ (רעבת הצמיגים). המפעל בתיק הכחול. לפני שלוש שנים שהה זאב גורודזקי, הסוכן הראשי לישראל, במפעלי חברתו, "גנרל טיירס" אנד רובר קומפני" באוהיו, ארצות הברית, לרגל עסקיו. הנה שיחה עם מנהל החברה, וייליאם אריגיל הצעיר, הרגיש בתיק כחול על שולחן הכתיבה שנשא שם ארץ שכנה לישראל. בתשובה לשאלה הוסבר לו ש"גנרל טיירס" פותח באותה ארץ סניף. גורודזקי הציע: החליפו אותה בארץ בישראל.

דולרים בהסתייגות

הענף הבא אחר הפרסונות בהכנסת מטבע זר אינו הלומים ואינו "קייזר" פרייזר. הוא ענף חדש: חבילות המזון הבאות במתנה לתושבי ישראל. אולם, לאחרונה, קם רעש נגד החברות המספלות בהספקת החבילות. אך אלה מביאות, להגנתן, חשבון פשוט: מדי חודש מגיעות 70 אלף חבילות באמצעות החברות (באמצעות הדואר — 50 אלף), מזה גובה האוצר 90 אלף דולר מכס, החברות מקבלות 80 אלף דולר דמי שירות (דולר ורבע לחבילה), ב-60 אלף דולר נוספים נקנים חמרי מזון מתוצרת הארץ או חמרי מזון המעובדים בארץ. ההכנסה במטבע זר: למעלה מ-2,5 מיליון דולר לשנה, בתוספת החבילות השוות כ-15 מיליון דולר. המשלה איננה סותרת דברים אלה. הם נכונים. אך דרכי התעמולה של החברות האמריקאיות העוסקות ברכישת (כיס) קרובים ומכרים למשלוח המתנות לתושבי ישראל, מעוררות הסתייגות. אי זה בעל הון ירצה להשקיע כספו בארץ בה "גוועים מרעב" האזרחים שאינם מקבלים חבילות?

מפלגות

מי תצלצל בפעמון?

באותו שבוע נתקבלו בתל-אביב שני מכתבים: אחד נועד למנהל מלון גת-רימון (הכל כרוזת-תעמולה מושכת-תחיריים) מברלין המערבית, נשא את פני מון החירות שהותקן בבירה הגרמנית לאחרונה בכספי רכבות תורמים אמריקניים בעלי זכרון קצר. (ראה תמונה). המכתב השני הגיע לחטיבה הצעירה של מפ"ם, פורסם בבטאונה, בשער: פניית הנוער הדמוקרטי, אוהב השלום ותובע אחות העמים, מברלין (המזרחית) המושיט יד אחים לצעירי ישראל, מביע את שאט נפשו מהתעללות הפשיסטים כעם היהודי, בימי מלחמת העולם השנייה. התוצאה: השוער של מלון גת-רימון זרק את הכרזה (המערבית) לסל. הנוער הפמ"מי אישר בתורה, ובברכת אחים, את ההזמנה (המזרחית). אולם מכיון שלא בוטל איסור היציאה לגרמניה, המוטבע בכל דרכון ישראל, נשארה זאת ברכה בלבד.

קצת בסדר: הפלמ"ח

זוג כתבים יהודיים-קומוניסטיים, אריך ואדיטה טורנר, לשעבר אנשי השומר הצעיר, ששהו לאחרונה שלושה חדשים בישראל, חזרו לפראג, בירת צ'כוסלובקיה ופרסמו את רשמיהם. בנתחם את הציונות מבחינה מרקסיסטית טית הם קובעים כי הציונות היא תנועה בורגנית-לאומנית-ריאקציונית שעיקר מטרתה (בעבר) לעזור לאימפריאליזם הבריטי, טי, (בהווה) לאימפריאליזם האמריקאי ה"הולך ומשתלט על המרחב. מטרה נוספת: פיצול מעמד הפועלים היהודי והסתת דעתו מן האבק המהפיכני. המזימה לא חוסדה. בביקורת קטנית זאת עומדים רק שני גופים, ואף הם רק בחלקם: הפלמ"ח, מנהל המאבק האנטי-אימפריאליסטי ויולדתו כביכול: מפ"ם.

אולם אין מפ"ם מהפכנית למדי, היא לא הבינה כי הקמת המדינה לא סיכלה את המשך מדיניות ההשתלטות של ה"מערב. דוגמה: השבת כבודו של מאיר טובי-יאנסקי, היתה הפגנת רצון טוב כלפי בריטניה, למענה ריגל.

כמוכן שאין קיבוץ הגלויות ועליות ההמונים אלא המשך תכסיס ההסתה, אף התנועה הקיבוצית היא רשת מפעלים מנוהלים על-ידי פקידים, הנהוגים לפי עקרונות קפיטליסטיים, מנצלים את חבליהם במסוה של רעיון השיתוף. המוצא מהסכך: הצטרפות למחנה ה"קידמה (של ברית המועצות).

ארגונים בגידה כפולה

שלושה אזרחים ישראלים, תושבי ירושלים והניכי אוניברסיטאות צרפתיות נועדו יום אחד, קבעו כי ישראל אינה מצטיינת, למרות כל מאמציה, ברמה הש"כלתית גבוהה. הסיבה: הפרסומים הישראליים בשפה

הצרפתית כתובים כמעט כולם, בשפה משובשת ומטומטמת, המביאה לבגידה ב"רעיונות מחבר הדברים ובחוקי הדקדוק הצרפתי גם יחד. מכיוון שישראל זקוקה ביותר לצרפתית שפת הדיפלומטים ושפה ראשונה זרה ב"הרבה ארצות (איטליה, יוון, תורכיה, פרס) החליטו השלושה לייסד אגודה לשימוש תקין בשפה הצרפתית.

מטרות האגודה: בביקורת קפדנית שת"מ נע שימוש מרושל, בלתי נכון, בפרסומים כתובים צרפתיים, המופיעים במדינה.

עתונים טוואת הטוואת

בימים הראשונים, לאחר גילוי נטיון ההצתה בכנסת זיהו רבים את הקנאים עם "נטורי קרתא" — אולם, עם תחילת ההקירה המשטרית הולבר כי אין כל קשר בין ארגון המחנה ה"נטורי קרתא של העדה החרדית" עד עתה לא הביעו נטורי קרתא את דעתם על צעירי המחנה. המבצעים למעשה את האידיולוגיה לה מטיפים נטורי קרתא בכרוזים, עלונים ובאספות המחאה שלהם.

המקד נשבר כפדרה

אחרון של בטאון נטורי קרתא, אום אני חזמה הופיע מאמר ראשי תחת הכותרת: "ואומר לך בדמייך חיי" אותו שטר ציוני נאצי, אשר הכה במקלו המסומר על גבו הצנום של דניאל רפול בן ה"16 לא את גבו של נער זה בלבד זמם להשי"מיד. הוא דימה בנפשו שכמגלבו הריהו מצליף על גבם של כל מניחי התפילין ושומרי השבת. ההוא היה סובר שלא בחתיכה בודדת הוא מתעלל, אלא ברי"באות החיכות אחרות מסוג זה.

ומה היו תוצאות מכות המחץ האלה אשר בוצעו במרתפי גילמי? המקל אשר ביד השוטר נשבר; והגב — נחשל כפלדה.

זאת ועוד: אין כח טומאה בעולם, לרבות טומאת הציונים העולה על כל הטומאות אשר בכוחה למגר את סלע השדרה של מניחי התפילין ושומרי השבת. אלפי מח"נות גילמי יקמו בארץ ישראל — ואפילו תיהפך הארץ האומללה הזאת לרחבה ולארכה למחנה גילמי אחד. את נר ה"נר ישראל לא יכבו.

גב מושריין, בעל "ואומר לך בדמייך חיי" סבור כי, גב זה אשר אלפי הד"ר חיוניות המשוריינות של היטלר, ימח שמו,

ברית תעמולה מברלין הד הפעמון...

אריגיל הצעיר חיך באדיבות, אולם אריגיל הזקן לא שכח שאת מפעלו הע"צום בנה, מסדנה קטנה לתיוקן צמיגים, בעזרת ידידים יהודיים. כאשר הצעת הקמת סניף בית החרושת הכואב לפעול לא חיכה בדעתו, הסכים.

זה משהו בשבילי! מייד נמצאו שותפים בישראל: אהרן נתנאל, מנהל החברה המרכזית הישראלית להשקעות, הווקף על חשבונו את מימוש המלווה הצרפתי והרוויית השוק, במידה מסויימת, בעצים ובברזל; אוגוסטה לוי, השופט האיטלקי, ושמעון אלמן, האגרונום ומומ"ח המזונות, בשם החברה הישראלית למימון השקעות והאחים הלסמן, עולי יוגוסלביה, צירפו 600 אלף לירות למיליון 200 אלף הדולר (כהשקעה ב"קייזר פרייזר") שגיוסו בארצות הברית.

להקמת המפעל הובא מומחה: הרולד פרוכיינס, אמרעל גבה קומה (שני מט"ר) שהספיק לייסד סניף "גנרל טיירס" ב-12 ארצות והתמחה בחיים בארצות בע"ל לות אקלים סובטרופי. כאשר טעם את החמסין הראשון בארץ, אמר: זה משהו בשבילי! אך כאשר הסיפק לעמוד על נוהג נהגי הארץ היה חמור יותר: יחבוב כזה של צמיגים לא ראה בשום מקום בעולם. הצמיג הישראלי מת מהשתחוקת הנובעת מאיזהירות, לא משימוש.

"בל הקודם, זכה החשבון של ה"משקיעים הוא פשוט: כל שלבי ייצור הצמיג מבוצעים בארץ. פרט לחמרי הגלם (המובאים מחוץ לארץ). מכיוון ששני שלישים ממחיר התוצרת הם דמי עבודה ועל המדינה להוציא תשעה מיליון דולר לשנה עבור צמיגים, יחסוך המפעל לאוצ"ר ששה מיליון דולר לשנה.

לדעת אחרים טוען האוצר, כי המפעל "יאכל" שלושה מיליון דולר לשנה. הסי"בה: צמיגים לשוק המקומי אינם מוק"צבים ואין לצפות ליצואם. אך המחלוקת הרצינית תחיל כשמפעל הצמיגים, המוקם על-ידי "סולל בונה" ליד חדרה, יתחיל להפיק. למרות המחסור הגדול אין צורך בשני מפעלי הצמיגים: השוק לא יקלוט. אבל חישוביה של הסתדרות העובדים, שידעה, כי מבחינה משקית המפעל אינו כדאי, הם פשוטים: חברות האוטובוסים (ההסתדרותיות) ב"ב, מנות אלף אוטובוסים ויותר והן לקוחות בטוחים.

אולם "גנרל טיירס" מתנחם בכך ש"כל הקודם, זכה". אחר שכבר נתקבלו המכונות (בשווי של מיליון דולר) הם מקוים להציף את הארץ צמיגים. שעה שהמפעל ההסתדרותי עוד יעמד בלי גב.

כאב, יאיר והדוויגה מינטיירסקי... על שלושת הגלים

לפי שיטת חישוב פשוטה (שלוש נקר דות לתחנה הנמצאת ביבשת אחרת, נקר דה אחת בכותה יבשת והכפלת סכום הנקודות במספר הארצות בהן נמצאות התחנות) צריך האלוף לצבור משך שתי יממות של התקשרויות רצופות מקסי"מום של נקודות.

הארץ

העיקר: הבריאות

הודעה לקרפיונים המקומיים בחיפה, כדי שלא יתקלקלו (קול ישראל).

מלכי אש!

סמכותו של הנשיא לתתם על כל חוק שהובער בכנסת (הבוקר).

מרביות הקסמים

האווירון האחרון הגיע הבוקר ב-4 עם 7474 עולים (ידיעות אחרונות).

בנימין קהלון, תיא

לא יכלו להכחידו, גב זה חוקה עליו כי גם קלגסיו המסורפים של בן-גוריון לא יכלו לו.

רדיו

אלוף בלי ציק

לפטריסטים ישראלים, שהצטערו כי אין לישראל אליפות עולמית אף בשחמ"ח, היתה סיבה לששון: סוף סוף זכתה המדינה לפחות באליפות אחת. הש"טח: חובבות רדיו (העולם הזה 711).

שלמה ("סאם") מינטיירסקי, בנינוי קו"מה, הסורק את שערו לאחר ומצטיין בהליכות נעזמות, ובשכטים גוליים (מע"ז) ניים ירוקות), החל בהיגובו לאליפות לפני 26 שנה, בריגה, בירת לטויה. ההז"ומנות: חנוכת שירות השידור הלטווי.

בן ה-14 רכש מקלט עם גבישים ואוד"ניות, כמקובל באותם ימים טרומאטומיים, השתלם בחובבות אלוטיות. כעבור שלוש